

nogle ting, der skal ændres i den under sagsbehandling.

Med disse bemærkninger skal jeg give tilsagn om et yderst positivt udvalgsarbejde.

Annette Just (FP):

Jeg vil da også gerne starte med at sige det aller mest positive, jeg overhovedet kan finde på: Det mest positive er, at denne lov ikke skal vedtages i denne samling.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at Fremskridtspartiets indstilling er, at det er ikke generne, der skal styre arbejdspladserne. Men en gentest til visse arbejdspladser kan måske være meget fornuftig, og derfor glæder jeg mig til at se besvarelserne af nogle af de spørgsmål, der skal stilles i udvalget.

En helbredsundersøgelse til andre specifikke arbejdspladser kan måske også være utrolig fornuftig for ikke at sætte folk i en situation, hvor de bliver dødssyge af det arbejde, de eventuelt får.

Også det at kunne spørge til helbredet, altså uden at lave en større undersøgelse ved en tredje slags ansættelse, kan måske også være meget fornuftigt.

Når jeg har sagt det, kan jeg selvfølgelig også sige, at det alt sammen skal behandles i forhold til anden form for lovgivning, og det er der blevet peget på flere gange.

Men jeg tror, ministeren heraf også kan udlede, at der vil blive stillet utrolig mange spørgsmål til det her. Fremskridtspartiets grundholdning er, at vi skal ikke sige nej til noget, bare fordi det er nyt. Vi skal ikke sige nej til noget, bare fordi det ikke er nogen, der har fuld viden om, hvad der egentlig er i det. Men vi skal prøve på at undersøge: Kan det bruges? Er der fornuft i det? Kan vi forhindre, at nogen føler sig stødt ud af det arbejde, de gerne vil have? Hvis det gøres, er det også sund fornuft.

Til sidst vil jeg sige, at det for Fremskridtspartiet er meget vigtigt, at arbejdsmarkedets parter også er enige i, at det er en fornuftig lovgivning, vi får lavet. Derfor er jeg, som jeg startede med at sige, utrolig glad for, at lovgivning på det her område ikke skal hastes igennem, men får lov til at ligge over, således at vi får mulighed for at stille mange og dybtgående spørgsmål.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget, som er til debat her, er kommet i stand på en opfordring fra Arbejdsmarkedets

udvalget, og det er noget så sjældent som forslag til en ny ansættelsesretlig lov. Det er ikke noget, der sker ret tit.

Meningen med loven er at beskytte lønmodtagerne mod, at oplysninger om deres helbred bruges til at holde dem ude af arbejdsmarkedet, eller sagt på en anden måde, at arbejdsgiverne ved hjælp af de nye metoder, som den moderne lægeteknologi kan opvise, får delt arbejdsmarkedet op i grupper af de egnede og de mindre egnede – med risiko for, at nogle dropper helt ud.

Det er et vanskeligt emne, og det er også blevet en svær lov, som godt kan fortjene at overses, så vi kan få debatten om den.

Det væsentlige i loven er de begrænsninger eller indramninger, kunne man sige, der lægges på arbejdsgiverne, når man ved ansættelsen eller senere under ansættelsen skal have oplyst, om lønmodtageren lider af en sygdom, der vil have væsentlig betydning for lønmodtagerens arbejdsdygtighed ved det pågældende arbejde. Endvidere må arbejdsgiveren kun bede om helbredsoplysninger, som lønmodtageren ikke selv kender, hvis forholdene ved det pågældende arbejde særligt taler for det.

Det betyder, at en arbejdsgiver f.eks. i ansættelsessituationen afskæres fra at bede om kataloger over tænkte sygdomme. Arbejdsgiveren skal derimod, hvis eller når der udspørges, oplyse, hvad det er for sygdomme, lønmodtageren ikke må lide af, hvis et bestemt arbejde skal bestrides. Lønmodtageren på sin side har også nogle oplysningsforpligtelser.

I lovforslagets skriftlige fremsættelse bliver der gjort opmærksom på, at forslaget bygger på en formålsregulering frem for en metoderegulering. Det er lidt vigtigt det her, for jeg har forstået på debatten, at det er noget af det, der virkelig skiller her i salen. Det har under udvalgsarbejdet vist sig vanskeligt at begrunde indgreb over for nogen metoder til at fremskaffe helbredsoplysninger, når andre metoder helt eller delvis kunne give de samme oplysninger, herunder oplysninger om arvemæssige egenskaber, som var det egentlige udgangspunkt for det såkaldte gentestudvalgs kommissorium.

I Det Radikale Venstre kan vi godt forstå, at formålsregulering er valgt, for det er ikke nemt at lovgive om metoder. Vi er positive over for lovforslaget, men vi er også på baggrund af det, der er sagt her i dag, sammen med andre åbne for at drøfte, hvordan det endelige forslag skal komme til at se ud. Det etiske aspekt er vigtigt